

Serenad No.13, Sol Majör (KV525) (Eine Kleine Nachtmusik)

Work Title	Eine kleine Nachtmusik
Alternative Title	A Little Night Music ; Serenade No.13
Composer	Mozart, Wolfgang Amadeus
Opus/Catalogue Number	K.525
Key	G major
Movements/Sections	4 movements:
	I. Allegro
	II. Romanze: Andante
	III. Menuetto: Allegretto
	IV. Rondo: Allegro
Year/Date of Composition	1787
First Publication	1827 ca. - Offenbach: André, Plate 4964 (parts)
Composer Time Period	Classical
Piece Style	Classical
Instrumentation	2 violins, viola, cello, double bass

Mozart'ın 1787'de, aslında iki keman, viyola, viyolonsel ve kontrbasta oluşan yaylı çalgılar için bestelediği ve "Küçük Bir Gece Müziği" adını verdiği serenade, en çok çalınan eserlerinin başındadır. Mozart'ın az sayıdaki mutlu günlerinde yaratılan bu eser, büyük bir olgunluk ve ustalığı yaratır.

Ritim, biçim ve anlatım açıklığı yanında eşsiz melodi zenginliği, klasik formda romantik küçük bir senfoniye andıran serenadeın anlaşılmasını ve sevilmesini çok kolaylaştırmıştır. Hiçbir zaman iki menüetsiz bir serenade yazmayan Mozart'ın kendi notalarına göre, birinci bölümden sonra eserin bir ikinci menüeti daha vardı, ancak bu bölümleri kayıptır. Bu menüeti eserden kimin çıkarttığı ve serenadeın ne sebeple yazıldığı bilinmemektedir.

4/4'lük ölçüde, sol majör tonda ve çabuk (allegro) tempodaki 1. bölümde kemanların fanfar biçiminde belirttikleri güçlü birinci temayla daha zarif ve cilveli ikinci tema zıt iki karakteri yansıtır. Bu temaların ustaca işlenişle sonat formundaki bu bölüm, Viyana

çağının en mükemmel örneklerinin başında gösterilir.

4/4'lük ölçüde, do majör tonda ve bir gece serenade için ideal havadaki 2. bölümde, ağırca (andante) tempodaki romans, zarif ve çekingen melodisiyle üç bölümlü bir lied şeklinde, lirik olarak gelişir.

3/4'lük ölçüde ve sol majör tonda, çabuk.a (allegretto) tempodaki 3. bölüm, güçlü ritimde bir menüettir. Yine birinci bölümdeki gibi, menüetto ve ona bağlı re majör tondaki trionun karşıtlığını belirleyen iki tema, zarif dans melodileriyle süslenerek sergilenir.

Usta bir kontrpuan sergileyen 4/4'lük ölçüde ve sol majör tonda, çabuk (allegro) tempodaki son bölüm rondonun tasasız virtüöz neşesi, sanki eser boyunca süregelen iki karşıt temanın birleşmesini ve barışmasını kular gibi saf bir mutlulukla coşar.

Süre 15'

– Aktüze İ. Müziği Okumak. Pan Yayıncılık. Nisan 2003.